

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: ledorot@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית *8840

נא למלא את הפרטים האישיים בנספח ולאשר בחתימתכם את פרסום הסיפור באתר.

יש לשלוח את הנספח בדואר: ת.ד. 2512 מגדלי ויטה בני ברק 5112401 או בפקס: 02-5605034

ניתן לסרוק את הנספח ולהעבירו בדוא"ל בצמוד לשאלון.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: זאן ברקוביץ	שם פרטי: חיים
--------------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: זאן	בלועזית JEAIN	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: חיים	בלועזית	מין: ז
מקום לידה (ישוב, מחוז): פלויישטי	בלועזית PLOIESTI	ארץ לידה: ROMANYA
שם פרטי של האב שלמה	שם פרטי ושם נעורים של האם: רחל	שם נעורים של האישה:
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: פלויישטי	בלועזית PLOIESTI	ארץ המגורים:
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: קריובה רומניה	תאריך השחרור: 1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1964	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): פלמיניה

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי באפריל 1941 בעיר פלויישטי רומניה 60 ק"מ צפונית מבוקרשט, לאבא שלמה ואמא רחל, אבא עבד במעל לייצור צבעים ואימא עקרת בית, לפי הידוע לי החיים היו נינוחים מעט, חיי קהילה יהודית מגוונים, לא ידענו בבית כל מחסור. הייתי בן יחיד לאבא ואימא, נולדתי מייד עם תחילת המלחמה. העיר שלי הייתה עיר הנפט של רומניה וגרמניה גילתה עניין רב בעיר בגלל הנפט, הגרמנים הפציצו כל חלקה בעיר על מנת להכניע את הממשלה והתושבים.

הגרמנים העמיסו לילה אחד את כל תושבי העיירה הגברים הצעירים על מנת לקחת אותם לעבודה בטרנסיסטריה. אחות של אמא שלי שהייתה נשואה לנוצרי הסתירה אותי ואת אימא, אימא הייתה חלשה מכדי ללכת איתי שהרי רק עכשיו נולדתי, ואני הייתי תינוק קטן, שם הוסתרנו כששה חודשים עד לחודש ספטמבר, אני הייתי בן חצי שנה. הגרמנים החלו בחיפושים אגרסיביים, והרומנים היו מוציאים להורג כל אדם שהחביא בביתו יהודים, אחותה של אמא ביקשה מאיתנו לעזוב את הבית מאחר והיא פחדה מאוד, אימא ארזה קצת מטלטלים וכך עלינו לרכבת לילה שנסעה לקריובה, אימא החליטה לעבור לעיר הזו משום ששם היו כמה קרובי משפחה שלנו שהיו יוצאי ספרד ולא היו נראים יהודים כלל, והם הרגישו שם מוגנים, ולכן הציעו לאימא לבוא לשם.

בעיר הזו נכמרו רחמיה של משפחה נוצרית ממוצא יווני שמם היה משפחת דמיאן, והם הציעו לאימא להחביא אותנו בביתם. הם החביאו אותנו מתחת ריצפת העץ, הם היו מרימים גוש עץ מהריצפה ושם מתחת לריצפה היה חדרון קטן עם מיטה אחת, לשם הוכנסנו, המשפחה שהסתירה אותנו לא רצתה לקנות עבורנו אוכל במכולת משום שחששה שהמוכרים במכולת ישימו לב שהם קונים יותר אוכל ואז יגלו אותנו, לכן המשפחה נתנה לנו חלווה וביסקוויטים וצימוקים שהם היו מקבלים מקרובי משפחה ביוון, כך אני זוכר שמתחת למיטתי במחבוא היה חלווה וביסקוויטים וצימוקים.

כל לילה המשפחה הייתה מוציאה אותנו מהמסתור אל הבית לשעה כדי להתרחץ וקצת לנשום אוויר, אני זוכר את הכלב של בעלי הבית, אהבתי אותו מאוד הייתי ממתין לאורך כל היום כדי לראות אותו כבר, הוא היה נותן לי אהבה שכל כך היה חסר לי.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

עם תום המלחמה במאי 1945 נסתיימה המלחמה, אך אנחנו עדיין חששנו לצאת מהמסתור, הפחד מילא אותנו, עד שיום אחד הופיע אבא שחזר מטרנסיסטריה, אבא ידע שאנו נמצאים בעיר הזו חיפש אותנו בעיר הזו ומצא אותנו.

מכיוון ולא ידענו מה שלום הבית שבעיר שלנו ומכיוון וידענו שהעיר הופצצה בצורה רצינית ע"י הגרמנים, לא רצינו לחזור לשם, אבא שכר דירה, והתחיל לעבוד במפעל של בשר, אני התחלתי ללמוד שם בבית ספר יהודי, הקומוניסטים פתחו בתי ספר יהודיים, למדתי שם את כתה א וגם כיתה ב.

ב1948 חזרנו חזרה לעיר פלויישט, הייתי בן שבע וחצי, מצאנו את הבית שלנו עומד על תילו, שלם, אף אחד לא התגורר בו, נכנסנו להתגורר בו, אבא החל לעבוד במפעל של צבעים, ואימא התחילה לעבוד כמוכרת בחנות של בדים, אני נכנסתי ללמוד בבית ספר מקומי, וזאת מאחר והקומוניסטים סגרו את בתי הספר היהודיים, נכנסתי לכתה גימל, החיים היו סבירים יחסית הקומוניסטים הקשו עלינו מאוד אך לפחות לא חששנו על חיינו.

ב1953 הוריי התגרשו, אך לאחר שנתיים בשנת 1955 אימא התחתנה שוב עם יצחק ברקוביץ', לכן שמי עד היום חיים זאן ברקוביץ', יצחק היה מבקר בנקים ואימא המשיכה לעבוד כמוכרת בחנות, חיי היו חיים שלווים, אך ב1958 כשביקשנו והגשנו בקשה לעלות לישראל פיטרו הקומוניסטים את אבא מעבודתו, וכן אימא שהייתה מנהלת של החנות היא נהפכה להיות קופאית עם משכורת נמוכה, ואני שלמדתי שנה שנייה באוניברסיטה השעו אותי מהלימודים רק משום שביקשנו לעלות לישראל. מכיוון ואבא לא עבד, השגרירות של ישראל ברומניה נתנה לנו תלושי מזון על מנת שנשרוד ואני עברתי ללימודים באוניברסיטה של בוקרשט. ב1964 קיבלנו היתר לעלות לישראל הייתי בן 23, אספנו ארגז עם 70 ק"ג של דברים, טסנו לווינה ומוינה לנאפולי, ומשם עלינו על אוניית פלמיניה, הפלגנו בים שישה ימים עד לישראל.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

מייד כשהגענו לחיפה שלחה אותנו הסוכנות היהודית לעיר אשדוד, אבא התחיל לעבוד בנמל אשדוד, ואני התחלתי לעבוד בפעל למשאיות ואוטובוסים "לילנד" במחלקת ההנדסה. ב1965 פגשתי את אשתי אריאלה באשדוד, התחתנו מייד כשנה לאחר מכן ב1966, מייד לאחר שנתיים נולד בני הראשון עמי. היום יש לנו 2 ילדים וחמשה נכדים.

ראיון: הילה פבר, רחובות, מאי 2014